

HABERLER

5 şehit... 5 insan...

#15 Temmuz

#FETÖ

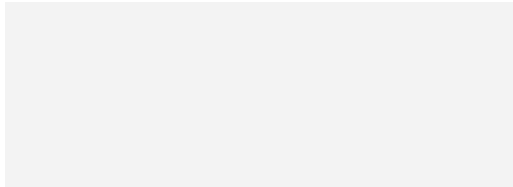
#DARBE Girişimi

Ekim 24, 2019 14:58

15
D

Haberin Devamı ▾

Konuştuktan tam üç dakika sonra ölmüş kardeşim

“Çok içine kapanık, kendi halinde, aynı zamanda çok duygusal, çok kırılgan, asla ama asla dedikoduyu sevmeyen, dedikodunun olduğu ortamda konuşanları susturan bir çocuk... Herkesle her şeyini paylaşmazdı. Genellikle sorunlarını kimseye anlatmaz, kendi çözmeye çalışırdı. Ağzından laf almak çok zordu. Yanı sıra erkek gibi bir kızdı. Çoğu erkeğin yapamayacağı işi yapardı. Cesurdu, korkusuzdu ve çok hırslıydı.” Ablası Şerife Doğanay, kardeşi Kübra’yı böyle anlatıyor. Ama son 2 ay çok şeyin değiştiğini söylüyor: “Galiba bunda mesleğinin çok etkisi oldu bilemiyorum. Derdini anlatmaya, insanlarla daha sıkı bağlar kurmaya, içini dışa aktarmaya, gezmeye, eğlenmeye başlamıştı. Bir de çok zayıflamıştı bir anda ve anlamsız bir şekilde. Ha bir de unutmadan, işine âşık bir çocuktü. Elinden gelenin fazlasını yapar işini bitirmeden asla **Yemek** yemezdi. Ve gördüğüm kadarıyla da Özel Harekât Daire Başkanlığı’nın her yerinde onun izleri var. Her şeyi düzenlemiş, elini dokundurmuş ve muhteşem bir iş çıkarmış her zamanki gibi.”

Açmamış bir güldü

Şehit olduğunda 23 yaşında, mis gibi kokan, açılmamış bir gonca güldü. Aramızda neredeyse 1.5 yaş var.” Peki o akşam ne oldu? Şerife Hanım anlatıyor: “Ben İzmir’de yaşıyorum. O gece bir kafede arkadaşım ile otururken birden haberler gözüme çarptı. İstanbul’da köprüyü kapatmışlar, **Darbe Girişimi** olduğunu söylüyorlardı. Aklıma hemen kardeşim geldi. Acaba Ankara’da da bir hareketlenme var mıdır ki, arasam mı dedim kendi kendime. Arkadaşım durdurdu beni. ‘Arama boş ver, belki şu anda haberi yoktur, telaşa verme onu da’ dedi. 15-20 dakika bekledim. Ama içim rahat etmedi. Dayanamayıp aradım. Tarih **15 Temmuz**, saat 23.58 idi. ‘Ablam napıyorsun, nasılsın, iyi misin’ dedim. O da bana ‘Abla merak etme biraz işim var benim, iyiyim. Şarjım bitebilir. Annem babam ararsa onlara benimle konuştuğunu ve iyi olduğumu söyle. Asıl sen nasılsın? İzmir de bir şey var mı? Sakın dışarı çıkma’ dedi. Ölüm saati ise 00.01 imiş. Tam 3 dakika sonra. Aramadım mı? Tabii ki sabaha kadar uyumadım. O gün tam tamına 628 görüşme yapmışım.”

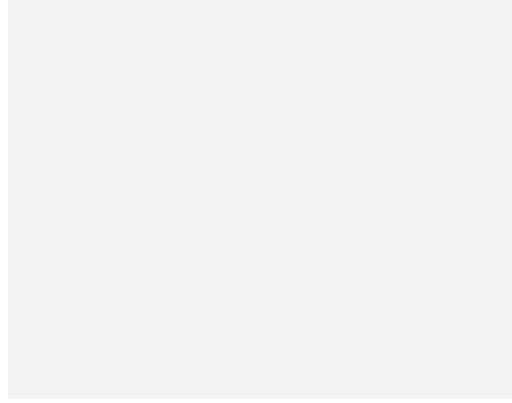
Bir gün, bir asır gibi geldi

“Ne kimsenin numarası ne de bize haber veren biri vardı. Haber ajansları, valilik, il emniyet, hastaneler, tanıdık polis arkadaşlarım, Ankara’daki arkadaşlar ve daha nice... Ama kimseden haber gelmedi. İnanır mısınız o bir gün bana bir asır gibi geldi. Arayan herkese, akrabalara da anneme ve babama söylemesinler diye tembih ettim. Onların olaydan haberi yoktu sabaha kadar. Belki dedim bir haber gelir ondan. Ankara’ya gitmek istedim o gece. Uçuş yoktu. Fakat sabaha dayanamadım. Araba kiralayıp yollara düştüm. Yola çıktıktan 3 saat sonra haber geldi.

Kardeşim Ulus Devlet Hastanesi'nde bebekler gibi mişil mişil uyuyormuş. Bana da uzaktan akrabamız olan Can haber verdi. O sırada, polisler ve ambulans Kayseri'de evimizin önünde aileme haber veriyormuş.”

Seni seviyorum!

Haberin Devamı ∨

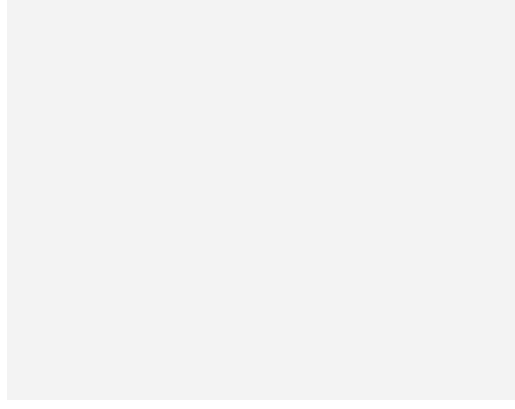
Boğaziçi Köprüsü'nü askerler kapatmıştı. İstanbul Emniyet Müdürü Mustafa Çalışkan, bunu öğrenir öğrenmez korumalarıyla olay yerine gitti. Aracından indi, yürüyerek askerlerin bulunduğu bölgeye doğru ilerledi. Bu sırada, askerlerden tanksavar ateşi geldi. Korumalar Çalışkan'ın üzerine atlayarak yere yatırdı. O korumalardan biri, Mehmet Önel yaralandı, ancak diğeri göğsünden vuruldu. Üzerinde kurşungeçirmez yelek vardı, yetmedi, şehit oldu. Adı Münir Alkan'dı...

O gece nöbeti vardı Münir Alkan'ın. Sabah 6-7 gibi işe gitmişti. Gece 23.30'da eşi Aylin Hanım'ın telefonu çaldı. Arayan kardeşiydi, "Darbe var" diyordu. O telaşla Münir Alkan'ı aradı. Doğruyu söylemedi, telaşlandırmak istemedi Münir Alkan eşini, "Sabiha Gökçen'deyim" dedi.

Muhteşem bir eř ve baba

Elektrikler kesildi. Aylin Hanım'ın şarjı bitmek üzereydi. Bir mesaj geldi, o mesajda eşi Münir Alkan ona, "Seni Seviyorum" diyordu. Bir daha konuşmadılar, konuşamadılar. Aylin Hanım eşini anlatıyor: "Eř olarak da baba olarak da muhteşemdi. Evlat olarak da kardeş olarak da... Çok iyi biriydi. En sevdiğimiz şey çocuğumuzla birlikte olmaktı. Dışarı çıkıp yürümeye bayılırdı. Kendine iyi bakardı, özen gösterirdi, temiz biriydi. Futbolu çok severdi, Fenerbahçeliydi..."

Haberin Devamı ∨

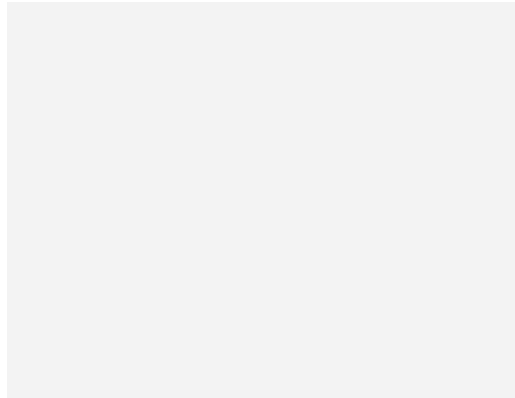

Bizi taçlandırdılar

Bülent Aydın, Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Salih Zeki Çolak'ın koruma astsubayıydı. 15 Temmuz gecesini Genelkurmay Başkanlığı'nda FETÖ/PDY'cilere mukavemet gösterdiği gerekçesiyle şehit edildi. Şahnaz Aydın ile 20 yıldır evliydi. Aynı memlekette büyümüşlerdi, ablasının komşusuydu tanıştıklarında. 19 yaşında bir kızları ve 15 yaşında oğulları var. Her zaman çok yoğundu. Yurtdışında ve Doğu'da çok görev yaptı, birçok komutanın korumalığını üstlendi. En çok birlikte akşam masada toplaşmayı, yemek yemeyi ve kahvaltayı severlerdi. Özellikle Bülent Aydın bir yağda yumurta yapardı ki, yiyen mest olurdu. Çok yönlüydü. Kamu yönetimi 3'üncü sınıfta okuyordu. Balıkadam, kurbağadam brövesi vardı. Dalgıçlık, paraşüt, daha ne sayılabilir ki...

Çocuklarıyla arkadaş gibiydi. Onların her isteğini yerine getirmeye çalışırdı. Bilimi çok severdi, Aziz Sancar'a da hayrandı. En son o akşam saat 20.35'te konuştu karı-koca... Eşinin sesinden hiçbir şey sezmedi Şahnaz Aydın: "Daha önce bir asker eşiydim, şimdi şehit asker eşiyim. Bizi taçlandırdılar" diyor.

Haberin Devamı ∨

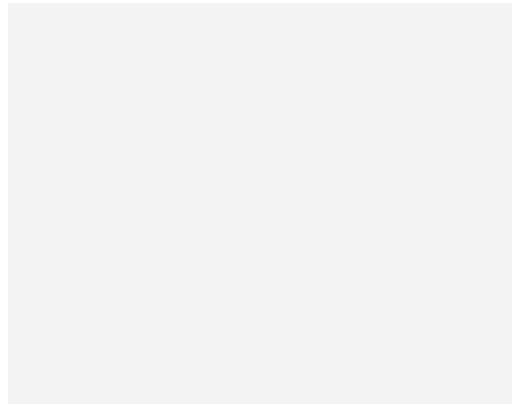
Bir hafta önce rüyasında gördü

Gece yarısı, eşi Gamze Bulut kızını yatırıyor. “Babanı arayalım” dedi, “Nasılsın” diye sordu. “Merak etme” diyordu ama telefona da kızını istedi. Kısacık konuştular. Telefonu geri aldım, “Aşkım ne oluyor” dedim, “Sizi seviyorum, bunu bilin...” dedi ve kapattı. Bir de mesaj attı. Yine “Sizi seviyorum!” diyordu.

Genelkurmay Başkanlığı’nda çatışırken şehit oldu Fırat Bulut. Bir hafta önce gördüğü rüyayı anlatmış 9 yıllık eşine: Elinde Türk bayrağı varmış, düşmanlarla savaşıyormuş. Küçük kızları, babası şehit olduğunda henüz beş yaşındaydı. Küçük bir çocuğa anlatmak kolay değildi. Babasının defnedileceği gün pedagoğla görüştü annesi. Ona öyle yaklaştı. Zordu...Tıpkı bir daha onu görememenin zor olduğu gibi...Gamze Bulut, kızının babasına şiirler yazdığını söylüyor. Henüz okuma-yazma bilmiyor, o söylüyor, annesi yazıyor. Resmine sarılıp, öpüyor babasını. Neyse ki anneannesi ve dedesi hep yanlarında.

Gamze Bulut “Onu çok özleyorum” diyor: “Beraber vakit geçirmemizi, elini tutmayı, gözlerine bakmayı özleyorum...” “Ölene kadar eşimi seveceğim, bunu lütfen yazın. Bir daha dünyaya gelirsem yine onunla evleneceğim” diyor 31 yaşındaki Gamze Hanım. Her gün haberleri izliyor. İzledikçe “Asla boyun eğmeyeceğiz” diyor: “Benim eşim çok şerefli bir şekilde şehit oldu. Onların yaptıkları karşısında sessiz kalmayacağız. Hak ettiklerini bulsunlar, ben hakkımı helal etmiyorum”...

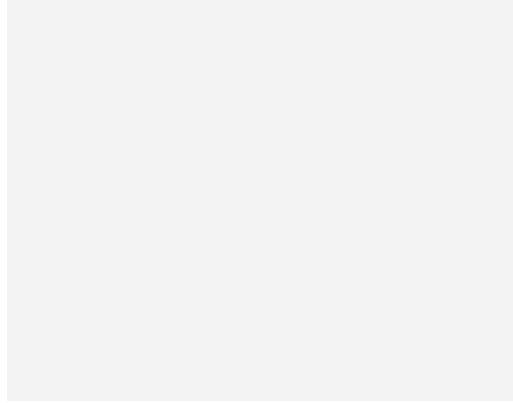
Haberin Devamı

Cennete gitmiş birine ağlamak çok saçma

Ankara'da evinde, eşiyle oturuyordu. Özel Harekât Daire Başkanlığı'nda ilk patlama sesi duyuldu. Sonra telefonu çaldı, eşine döndü, "Daireye gitmem gerek" dedi. Silahları kuşandı, avluya çıkıp, diğer arkadaşlarıyla araç beklemeye başladı. İşte o sırada ikinci bomba patladı. Şehit oldu Velid Bektaş... Evliydi ama çocuğu yoktu. Memleketi Mardin'deki ağabeyi Ahmet Bektaş anlatıyor: "Hep bir çocuğu olsun istiyordu. Tedavi oluyordu. Son bir iğnesi kalmıştı. O iğneyi yaptıramadı. O bizim kardeşimiz değil, çocuğumuz gibiydi..." Çünkü 8 kardeşin en küçüğüydü Velid Bektaş. Annesi diğer kardeşlerine su içerir, ona süt içerirdi. Nazlı bir bebek gibi büyütüldü. Sonra bir gün polis olmaya karar verdi. Üniversiteden sonra, Atatürk Havalimanı'nda polis olarak çalıştı. Maddi durumu iyi değildi. Tedavi masrafları çıksın diye 500-700 lira için Özel Harekât'a geçti. Yurtdışı görev için Uganda'ya bile gitti. Ağabey Ahmet Bektaş, o gece hastaneleri tek tek aradı. Morglara gitti, bulamadı kardeşini... DNA testi yaptılar sonunda. O zaman buldular kardeşini... O gece son konuşmalarını yaptıklarında ağabeyi, "Dikkat et oğlum" dedi. Cevabı hazırды... "Dikkat edecek bir şey yok. Gerekirse şehadet şerbetini içeceğiz..." "Şehit olması bize acı vermedi, biz imanlı bir aileyiz" diyor Ahmet Bektaş. Ne ağlayabilmişler ne sevinebilmişler... Sonra sordu: "Cennete gitmiş birine ağlamak çok saçma, değil mi?"

Haberin Devamı ▾

#15 Temmuz

#FETÖ

#DARBE Girişimi

BAKMADAN GEÇME!

Ukrayna'da savaşın sonucunda ne olacak? İşte...

#RUSYA UKRAYNA SAVAŞI

Yaptırımlar ve tuhafıklar... Rus halkının savaşa bakış...

#RUSYA

Doğum gününde bombalar, hastanede mahsur kanser...

#UKRAYNA RUSYA SAVAŞ